

אתה חזק

אותך לא יזינו!

הדרכה מעשית
ל'בן הישיבה',
נזר הבריאה ותפארתה,
הנמקלע בסערת התקופה
ל"לשכת האפסים"

כל המידע - כל הסודות -
דרכי התמודדות - - -

מלך בלשכת האפסים / דכאון טוטאלי

(הדרכה להתייצבות ראשונה)

| 8-17 |

עוף מדיח / הבטחות כתובות על חול / בגדי מלכות

(הדרכה להתייצבות שניה)

| 18-23 |

אין דרך חזור / אל תציל נפשות

(הדרכה להתמודדות מול אומללי החיים)

| 24-27 |

עידית דניק - כיבורית דמויק

(ויגבה לבו בדרכי ה')

| 28-31 |

מאחורי הגב

(והעיקר לא לפחד כלל).

| 32-35 |

גיבנת גיבנת

(מקרי חירום - לא מתים מזה)

| 36-39 |

תדריך למתייצב

| 41-46 |

תהיה מוכן לכל תרחיש

| 47 |

הולך כמו ברווז נראה כמו ברווז

| 48-49 |

שוקי נפלט מהסירה באמצע טיול אי שם ביבשת אפריקה, ובשחיה מאומצת הגיע לגדה הקרובה, כשהוא רטוב, עייף, רעב ומלוכלך. הוא היה לבדו, אחרי ששכר סירה מיוחדת להפלגה פרטית, והמנוע שבק חיים באמצע הנסיעה.

איזו קבלת פנים! כנראה שאנשי הכפר הסמוך שמעו את צעקותיו, הם יצאו אליו כמו לקראת מלך.

ראש הכפר במרכז, ושאר הנכבדים סביבו.

הם דילגו על קשיי השפה, ובתנועות ידיים רחבות ומזמינות הבהיר לו ראש הכפר שהוא מוזמן לארוחה דשנה, למקלחת נקיה והחלפת בגדים. ילדי הכפר הציעו לו ממתקים, והתושבים שוחחו ביניהם בהתרגשות.

פתאום, מבין האפריקאים הנבערים, פילס אליו דרך אדם בעל חזות מתורבתת, והסביר לו שכאן זה בדיוק

המקום שסיפרו עליו באגדה, שבו בוחרים התושבים עובר
אורח מזדמן בכל שנה למלך על המקום, והנה - זו הזדמנות
חיו.

הלה תיאר לו את היהלומים שמתגלגלים כאן מתוך
בורותם של המקומיים...

ראשו של שוקי התחיל להסתחרר ממגוון האפשרויות
העומד לפניו. הוא כבר התחיל לתכנן את העברת האוצרות
הרבים מאפריקה הנחשלת אל ביתו הפרטי.

* * *

אחרי כמה שעות, כשסירי הענק בעבעו על
האש, ושוקי הכבול הבחין לחרדתו בעצמות
אדם מאוכלות פזורות סביבו, נותרו לו
מספר רגעי חיים כדי להבין שהוא
נפל לכפר של קניבלים, שלא
שמחו לקראתו בתור בן אדם,
אלא בתור שמונים קילו
של בשר משובח.

נותר לו זמן להיזכר
באזהרות שהשמיעו לו
קודם לכן שלא להתפתות
ולא ללכת שולל אחרי
הצעות מעין אלו, הוא
נדהם מעצמו, איך ברגע
האמת פרחו מראשו
כל האזהרות

ואיך הוא הלך כמו פתי אחרי חיוכים והבטחות של קניבלים אכזריים.

המחזה האחרון שהוא ראה, היה מראהו של האיש ה'מתורבת' כשהוא משיל מעליו את התחפושת ומצטרף לחגיגות הקניבלים, עם תגמול מיוחד על כושר שכנוע.

מצמרר ומצער, אך מאוחר.

* * *

אם אתה מגיע ללשכת גיוס, תתכונן:

יצאו לקראתך חיילים חילוניים שמהם למדת להזהר, אבל לא רק, אלא גם ובעיקר המחופשים ל'שיבישערס'...

הם יציעו לך / יבטיחו לך / יפתו אותך - רק תתגייס...

זו לא קבלת פנים,
זו לא התרגשות והתפעלות
מכשרונותיך הברוכים
ומאישיותך המיוחדת.

הם לא צריכים אותך
בתור אדם.
הם צריכים אותך בתור
ליטרת בשר.

על כל 'ראש' שהם מגייסים הם מקבלים כסף, והרבה כסף!

תכיר: זה מה שאתה שווה בעיניהם!!!

דקה אחרי שטיפול ברשת - תדבר אל הקירות. אף אחד לא יענה לך, אף אחד לא ירצה אותך, ילעגו לאמון שנתת בהם, וילכו לחגוג עם התשלום שקיבלו עליך.

לאותם בחורים אומללים שהתפתו לחלקלקות לשונם והבטחותיהם, גם להם היו כמה דקות כדי לקלוט את התרמית, לעכל את הבזיון, ולהתחרט.

אוי, כמה להתחרט.

לכן, לפני הכל ואחרי הכל, **תזכור שאתה נמצא בשעות אלו בין מבקשי רעתך.** רעתך הרוחנית ורעתך הגשמית. כן, כבן תורה עדין נפש קשה לך להאמין שיש אנשים שאינם מכירים אותך ומוכנים לאמלל אותך תמורת בצע כסף, אבל לצערינו זה המצב.

גם אחרי שתקרא היטב את הדברים האמורים כאן, תזכור ש'יותר ממה שכתבנו לפניך יש כאן'.

הנסיונות מתחלפים והפיתויים משתנים, הצבא והמדינה משקיעים הון עתק כדי לגרור כל אחד מאיתנו לביצה המזדממת שלהם.

עליך להשתמש בשכל ישר כדי להחלץ ממצבים שונים, גם אם לא פורטו בחוברת זו.

[שני כללי ברזל, עליהם על תעבור גם אם יתהפך העולם:
לא לחתום על שום מסמך, ולא ללבוש מדים, אפילו רק בשביל תמונה].

בעמודים הבאים אנו נשתדל להעניק לך את המידע שהצטבר מנסיונם של אלפי מתייצבים שלמדו את האויב, והצליחו לחמוק, ושל עשרות כאלו שלא הצליחו לחמוק, אך לפחות שלחו לך שידורי אזהרה ממעמקי הבור אליו הם נפלו.

המקום ירחם גם עליהם, ויוציאם במהרה משעבוד לגאולה, ומאפילה לאורה, השתא בעגלא ובזמן קריב.

* * *

מלך בלשכת האפסים

מסופר במדרש תנחומא (וישב פרק ג), שרבי שמעון בנו של רבי יהודה הנשיא ורבי חייא הגדול ראו לגיון של חיילים גבוהים, מרשימים, כאלו עם כידונים בוהקים, ומגיני נחושת נוצצים לאור השמש. אמר רבי שמעון לרבי חייא, "ראה כמה פטומין עגלין של עשו", נטלו רבי חייא והוליכו לשוק והראהו סל של ענבים ושל תאנים והזבובין עליהם ואמר לו, "זבובין אלו ואותו לגיון שוין".

כשסיפר זאת רבי שמעון לרבי יהודה אביו, התפלא, כזו מחמאה?, להשוות אותם לזבובים? הרי אינם חשובים לכולם!!!

כלום... אפסים...

איך להתפטר מזבובים אתה בוודאי יודע... כשכמה זבובים נודניקים מזמזמים לך באוזניים, אתה פשוט מנפנף אותם ביד.

בלשכת הגיוס, לא מדובר על זבובים, זבובים זה מחמאה בשבילם, (אל תגיד את זה בקול, אבל כך צריך להסתכל עליהם, מסכנים). הם בסך הכל אפסים, אפס! כלום אחד גדול! אפילו לא 'פו' והכל נגוז ונעלם!

רק שבעולם השקה, הכלום נראה מפחיד יותר מזבוב... הזמזום של חבורת הזבובונים. סליחה, הכלומניקים. נראה מורכב יותר, קשה יותר... אבל בסוף יתגלה שזה כלום, אפס, כן, כך פשוט, הם אפסים, ואתה המלך...

פו... פו... ועוד פעם פו... האפס יעלם... ואתה תשאר המלך...

עיני בשר לנו, וכשאנו רואים טנקים, מטוסים, רובים, הלב עלול להתפעל. יו, זה יכול להרוג, זה יכול לטוס. אז נחזור ונשנן: אפס אפסים, אפילו לא זבובי רימה מצחינים. אפס. כמו ילדים שמשחקים עם לגו ובונים מטוסים ואוניות מנייר.

אתה אמרת היום פיטום הקטורת? למדת רבע שעה? **אתה מלך!** כל החיילים והמטוסים בארץ לא משתווים אליך. גם אם אתה לא רואה זאת, הם בעצמם יודעים זאת, ו'אוכל אותם' לראות שאתה נשאר המלך האמיתי, והם נפלו שדודים כצאן

לטבח, הם לא ירגעו עד שיראו גם אותך ביניהם! **אתה לא תתן להם את התענוג.**

כל זה מדובר כשהחיילים הם אפסים.

אבל יש מצב גרוע יותר: כפי שמספרת הגמ' (ירושלמי חגיגה דף ו') רבי אסי ורבי אמי הגדירו את 'שומרי העיר', שהיו לא פחות מהחיילים ה'חרדים' של ימינו, בתואר המפוקפק **'מחריבי העיר'**, על אף שהם מסתובבים עם רובים וצ'אקלאקות

מי הם שומרי העיר? בני התורה, כמוך, כמונו. מה זה אומר לנו? שכל אותם חיילים ומפקדים **מחריבים והורסים את המדינה על יושביה**, ואתה, כן, אתה, בחור צעיר בן שבע עשרה שיש לך קשר לתורה, לתפילה, אתה בחור יקר שמקיים את מצוות ה' - **אתה מציל אותנו**, שומר על העיר, על הארץ, על העולם. החיילים, האפסים המסכנים הללו, שמתרוצצים עם רובים לכאן ולשם, משחקים ב'נדמה לי', כאילו הם שומרים על מישהו או על משהו.

זה רק כדי שתבין מי אתה, ולהיכן אתה הולך:

מלך - בלשכת האפסים.

דכאון

לחיות בו, בתור אדם צעיר ושפוי שאוהב את החיים - 12 - התאבדויות הן גורם המוות מספר 1 בצעירים - החיים - התאבדויות הן גורם המוות מספר 1 בצע"ל! - דכאון מוחלט ויאוש טוטלי - מספר 1 בצע"ל! - דכאון מוחלט ויאוש טוטלי - הצנח בראש פסגת

אנו טוטטאלי

אדם צעיר
התאבדויות הן
1 בצה"ל! - דכאון

טולי - הצבא הוא מקום חשוק,

הכי גרוע שאתה יכול להיות בו, בו

תור אדם צעיר ושפוי שאוהב את החיים - התא

תאבדויות הן גורם המוות מספר 1 בצה"ל

ה"ל! - דכאון מוחלט ויאוש טוטלי - הצבא

הצבא הוא מקום חשוק, אכזר - המקום הכי גרוע ש

כי גרוע שאתה יכול להיות בו, בתור אדם צעיר ושפוי ש

צעיר ושפוי שאוהב את החיים - התאבדויות הן גורם ה

יות הן גורם המוות מספר 1 בצה"ל! - דכאון מוחלט

טולי - הצבא הוא מקום חשוק

הכי גרוע שאתה יכול להיות בו

ושפוי שאוהב את החיים

את החיים - התאבדויות הן גורם המוות מספר 1 בצה"ל! - דכאון מוחלט ויאוש טוטלי
ת מספר 1 בצה"ל! - דכאון מוחלט ויאוש טוטלי - הצבא הוא מקום חשוק, אכזר - המקום הכי
אוש טוטלי - הצבא הוא מקום חשוק, אכזר - המקום הכי גרוע שאתה יכול להיות בו

דכאון טוטלי

עכשיו, במשקפיים של עולם הזה: המקום הכי גרוע שאתה יכול להיות בו, בתור אדם צעיר ושפוי, זה הצבא. ולא, לא רק בגלל ששם יש לכל חייל סיכוי גבוה לההרג (ולרוב - בתאונות אימונים, אפילו לא בקרב), אלא בגלל שהצבא הוא מקום פשוט רע מבחינה גשמית.

את המידע הזה מנסים להסתיר לא רק ממך, אלא מכל בחור צעיר שמתקרב לגיל גיוס, וגם מהוריו. רק במאמצים עקשניים של ארגונים שונים (לא חרדיים) לחופש המידע, חולצו מעט פרטים מזעזעים. הצבא זה המקום שיש בו את אחוזי ההתאבדות הגבוהים ביותר במדינת ישראל (פורסם באתר מעריב 31.12.12): התאבדויות הן גורם המוות מספר 1 בצה"ל! מספר החיילים המתאבדים גבוה פי כמה ממספר הלוחמים שנהרגו בפעילות מבצעית! רוב המתאבדים הם בשירות חובה, בעלי פרופיל קרבי, וללא סעיפי ליקוי נפשיים!.

את הסיבה להתאבדויות לא קשה להבין: דכאון מוחלט ויאוש טוטלי. הצבא הוא מקום חשוק, אכזה, קר ומנוכר.

כדאי לחזור על זה שוב:

הצבא הוא מקום חשוק, אכזה, קר ומנוכר.

על כל מתאבד בפועל יש מאה שרצו ולא היה להם נשק ביד, ואלף שמסתובבים עם מחשבות או בדניות [אגב: אחוז ההתאבדות ירד מעט אחרי שפשוט לקחו לחיילים את הנשק מהידיים בחופשות...].

הסבירות היא שזהו המקום היחיד (חוץ מבתי משוגעים רשמיים) שבו התרופה הנרשמת ביותר אינה אקמול, אלא כדור נגד דכאון.

זה המקום היחיד במדינה שבו אתה נתון תחת שלטון עריצות של מפקד/ת בודד/ת, ואם הוא רוצה כעת להתעלל בך (רק כי בא לו...) ולזרוק אותך למחבוש של שבוע, חודש או חודשיים - אתה תהיה שם (ולרוב, זה אכן מה שקורה). לא תוכל להגיש ערעור, לא תוכל להתלונן, ואם תעשה את זה - ההתעללות תוחמר שבעתיים. וזה עוד לפני שאתה חייל 'דתי', שזה כבר כר פורה יותר להתעללויות נוספות. ההערות ה'מרגיזות' של המשגיח בישיבה, הם דבש לעומת מה שמחכה לך שם...

אל תחשוב שברגע שבחור לובש מדים הוא נהיה אחד מה'חבר'ה', ממש לא. חובשי הכיפות הסרוגות מקיזים את דמם למען המדינה כבר שבעים שנה, ועדיין הם 'נטע זר' בצבא, כולם בזים להם, רודפים אותם, לועגים להם. אתה מיועד לתפקיד אחד ויחיד: בשר תותחים. **אל תהיה פריאר!**

זה לא סוד שבציבור החילוני-מי שיכול להשתמט משתמט, אחוזי ההשתמטות בציבור החילוני גבוהים מהדיחויים של בני הישיבות, כי הם יודעים את המציאות, החיים שם רחוקים מלהיות מאושרים. רק על החרדים הם מנסים לעבוד, כי אין להם אח או דוד שהיה בצבא, אין מי שיזהיר אותם...

הפרטים הטכניים:

על פי החוק כל בחור מתייצב התייצבות ראשונה בלשכה באזור מגוריו, ירושלים, באר שבע, תל השומר וכו', במדור המיועד לכלל האוכלוסיה.

ההמתנה במדור זה נמשכת שעות ארוכות, בחדר גדול עם כלל המתייצבים (מעורב), טלוויזיה ואווירה חילונית לחלוטין.

המטרה: אולי בכל זאת נסיכי ממלכת התורה יואילו להפנות מבט אל הסחי והמיאוס של זבובי המוות...

תהליך ההתייצבות עצמו כולל מבחנים, ראיון הנמשך בין 20 דקות לשעה (בדרך כלל מול חיילת), כשמטרת הראיון היא לקבוע עליך דיאגנוזה, לייצר עליך פרופיל, על האופי הנפשי שלך. רגשי, חרדתי, רציני, ישיבתי, זורם או רחובי.

את המידע הזה שכבר יש להם על סבא, דוד, אבא שהיה חייל - הם מצליבים ועושים בו שימוש, אם לא במקום אז בממ"ח בשנה הבאה.

לכן: לא משנה כמה אתה מוצלח, שנון, מבריק, בעל ידע מקיף בתחומי התמצאות מגוונים. **בראיון הזה אתה משתדל לדעת את המינימום שכל בחור ישיבה יודע, לדבר פחות מזה, ובכובד ראש.**

תזכור את עצתו של דוד המלך, שבהיותו אצל מלך פלישתים, לא הראה שום סימני מלכות ונחמדות, מחשש שילכדוהו, אלא התנהג בהתאם...

תזכור: אין הרבה שעות בחיים שיכולים לחרוץ את גורלך למשך שנים ארוכות, בשעה הקרובה בוחנים כל חיוך וכל משפט שלך, כדי לתת לך איבחון קטלני, בדומה ל'מאבחנים' בשערי מחנות המוות של אושוויץ שבחנו את מצבו של כל נער, כל שינוי קל שבקלים יכל לקבוע את גורלו למות רח"ל.

הדרכה להתייצבות ראשונה

אל תתפתה! אל תיגרר! אל 'תזרום'!

בתהליך ההתייצבות ינסו לגרור אותך בדיבורים עקיפים, כמו 'אתה רוצה ללמוד או להתגייס'? 'אתה מרגיש מיצוי עצמי', או 'אם היית מתגייס, לאיזה גדוד היית הולך' וכדומה, כדי לגשש ולראות היכן אתה עומד מבחינת הלימודים.

כל תשובה חלקית, מהוססת, כמו 'אני חושב' או 'לא עכשיו' כמו גם תשובה מחויכת או ליצנית (גם אם ממש לא התכוונת, או אפילו אם התכוונת רק לעשות מהם צחוק) הופכת אותך לטרף קל עבורם, כך שגם אם בסוף לא תגויס, תעבור חודשים ארוכים של שכנועים, הפצרות, רדיפות וסיוטים.

הם בונים תקוות וחלומות על כל מילה שלך. תזכור, בשבילם אתה אופציה לכסף מזומן...

תחסוך לך את הכל בשעה אחת של רצינות. אל תכנס לשום דו שיח, משום כיוון.

בדרך כלל הם ישחילו ביטויים שכל אדם וכמובן בן תורה מתרחק מלהעלותם על דל שפתיו, וזו סיבה נוספת לכך שאין 'לזרום' עם המראיין, לא לנדב תשובות או מידע (אתה לא חייב לענות כלום! **תזכור!**), ולשמור על טוהר נשמתך.

בבדיקה הרפואית (לעת עתה אין בדיקות) - אם זה יקרה - זכותך וחובתך לסרב לבדיקה על ידי רופאה ולדרוש רופא. זכור - הם בוחנים את רצינותך, וזה יירשם בתיק שלך.

עורה מדיח

ציידי האווזים שוחטים ומוכרים 99% מהאווזים שהם צדים. יש אחוז אחד של אווזים נכים או חולים שאינם מתאימים לאכילה. הם זוכים לתואר המפוקפק 'עוף מדיח'. אותם הם מפטמים, קושרים בחוט שקוף וארוך, ו'משחררים' אותם לאגם.

האווזים הללו מגעגעים בקול רם, האווזים מתאספים לראות אותם, לפטפט איתם ולשמוע חוויות איך היה אצל בני האדם, ואז בבת אחת הציידים תופסים את כל האווזים הפתיים, ושולחים את האווז המדיח לאגם אחר. (אך אל דאגה, בסוף שוחטים גם אותו).

מבין כל ה'חרדים' הרדודים שנפלו בפח של הצבא, לוקחים את ה'זיבורית דזיבורית', את אותם 'אפסים' שאפילו בצבא אין מה לעשות איתם, קושרים אותם בחוט ארוך ושקוף, ו'משחררים' אותם אל מדור בני הישיבות, בתחפושת של שפויים, עם גמרות וציציות.

אל תקשיב להם, אל תדבר איתם, אל תתיידד איתם. לא רק שהם רוצים את רעתך, אלא הם פשוט לא ברמה שלך, הם מאה כיתות מתחתית, אם הם היו איתך בישיבה לא היית מסתכל עליהם בכלל. תשאיר אותם במקום הראוי להם. התפקיד שלהם הוא רק לגרור אותך, ולנסות להפיל אותך אל המצב שבו הם כבר נמצאים - **אל תיגרר!**

ובמאמר מוסגר: אין צורך להזהיר שלא לתת להם לגרור אותך להיות עוף מדיח! **אל תתן להם שום אינפורמציה** - ולו התמימה ביותר - **על**

בחורים אחרים. לא מהשכונה ולא מהישיבה. הם ישתמשו בזה, כרגיל, רק לרע.

הבטחות כתובות על חול...

מה עם כל ההבטחות שיבטיחו לך? יבטיחו לך אוכל מהדריין (שקר), יבטיחו לך בסיסים נפרדים (ורק במרחק זקה הליכה יש אנדרלמוסיה של תערובת ופריצות), יבטיחו לך שתוכל לצאת מתי שתרצה (שקר וכזב), יבטיחו לך חברותות, שבתות בבית, לימודי מקצוע, ועוד ועוד...

זה רק מזכיר את הסיפור על השדכן שהציע לבחור שידוך מצויין. רק מה? הנערה המוצעת קצת מגמגמת. 'לא נורא', השיב הבחור. ואז הוסיף השדכן שהיא גם צולעת. 'גם לא נורא', הגיב הבחור. השדכן הרגיש בטוח יותר, והוסיף, האמת שהיא פוזלת בעין אחת, וסובלת מאחוזי חירשות מסוימים. 'לא נורא', אמר הבחור, 'בכלל לא אכפת לי'. כאן כבר התעורר חשדו של השדכן, והוא שאל 'למה לא אכפת לך?' והבחור השיב, 'אה, זה פשוט מאד, שיהיה אכפת למי שמתחתן איתה. אני? מה אכפת לי?...'

הבנת? הם יבטיחו לך הכל, מה אכפת

להם? שיהיה אכפת למי שמתכוון לקיים הבטחות, הם לא חשבו על זה אפילו, הם יפריחו לך הבטחות על כל מה שתרצה, ואחרי שתחתום? תחפש אותם.

הפרטים הטכניים:

ההתייצבות השניה מתקיימת ב"מדור בני ישיבות" בתל-השומר, לשם באים כל בני הישיבות מכל רחבי הארץ.

באופן רשמי אתה אמור רק להגיש את הדיחוי ולהסתלק. בפועל? המקום משמש כ'מכון' מקצועי לזיהוי "חולשות" בבחורי ישיבות, כשבמקום מסתובבים עשרות אוזנים צולעים, נכים נפשית שכבר נפלו לתהום, וכמו אותו שועל קצוץ זנב מנסים לשכנע את כולם שזו הדרך הראויה.

תזכור: כל אחד מהם היה מתחלף איתך בשמחה ונמלט על נפשו! העובדה שהוא התגייס אמנם מעציבה מאד, ואנו משתתפים בצערך הכבד, אבל אל תהיה אתה העוף המודח, אל תהיה לו חבר לצרה.

המדור ממוקם במכוון במקום חדש מרווח וממוזג היטב, כדי לתת הרגשה טובה של 'עולם הזה', כביכול (אם היתה שם האוירה האמיתית של הצבא? החוברת הזו היתה מיותרת, היית בורח משם כאילו כל שידי השאול רודפים אחרך), כל הצוות מורכב מחיילים הנראים חרדים או סרוגים, חלקם הגזימו בתחפושת והם מהלכים עם ציציות עד הרצפה... מידי פעם גם נערכים שם טקסי 'סיומי מסכתות', פלא שהמקום לא מתרומם לשמים מעוצמת ה'שטייגען'.

הציידים הללו חלקם בעלי תואר אקדמי ב"מדע ההתנהגות" מצויידים בתיק האישי, זהו הפרופיל שהוכן עליך בהתייצבות הראשונה.

הם מושיבים מולך חייל - חוקר במטרה להטיל בך ארס קטלני שגם אם תחזור לישיבה, זה ילווה אותך בהתמודדות היום יומית. ובמקום עצמו כל התפאורה משדרת 'רק תבא לצבא ותהיה 'בן עליה' של

2

הדרכה להתייצבות שניה

ממש'. במקום יש 'פינת דת' עם ספרי קודש, חרדי למהדרין, כמובן ללא נשים כלל, עם תמונות ענק של 'מקדשי השם' - חיילים 'חרדים' עם פאות, טלית ותפילין, בסיום מסכתות וכיוצא בזה.

אם במקרה יש תור בכניסה, יסתובבו במקום חיילים חרדים הלוך ושוב לחפש האם יש שם חברים מהישיבה או מהשכונה...

* * *

עכשיו **שלא יבלבלו אותך עם תחפושות:** כחלק מהמערך של הצבא לפתות את התמימים, הם מקשטים את המבואות שם בתמונות ענקיות של חיילים 'חרדים', לומדים תורה, כותבים ספר תורה, קובעים מזוזה, ושאר ירקות. אם אתם תשעה, ורוצים להתפלל מנחה, אל תצרפו את התמונה הזו למנין.

מה? מצחיק אותך? מי חשב בכלל לצרף תמונה למנין? תמונה זה כלום, אפס, חתיכת נייר עם צבע. נכון מאד, צודק. **אז תשים לב:** גם החיילים שמסתובבים שם בשר ודם, עם כיפה גדולה וציציות, **זה כלום, אפס, תחפושת.** אנשים חלולים שאינם מקיימים מצוות ולא פותחים ספר תורני.

אז נכון, בשביל ההצגה והתדמית הם מחזיקים גמרא גדולה, חובשים כיפה (זה חלק מהתפקיד) ומסלסלים פאות, ומדברים איתך ברצינות תהומית. בפנים? מחוץ להצגה? פורקי עול מוחלטים. בדיוק כמו התמונות על הקיר. צבעוניים ומרשימים, ואפס מבפנים.

אל תתרשם.

בגדי הלכות

שים לב: אחת הסיבות השכיחות לפציעתם ומותם של כבאים היא: **זלזול בלבישת אפודות מגן.**

כבאי מוכשר יכול להכנס לבית בוער, להציל נפשות ולהלחם באש. אבל! אם הוא לא הקפיד על לבישת בגדי המגן? הוא יהפוך לאפר יחד עם אלו שהוא בא להציל.

אתה בדרך ללשכת הגיוס? לא משנה מה אתה לובש בבית, בישיבה, ברחוב. לכאן תגיע עם הלבוש הכי ישיבתי שיש לך!

הבגדים זו ההגנה הטובה ביותר. אל תתחיל עם תלבושות שיגרמו להם לפקפק ברצינות שלך. אל תתן להם קצה חוט, תרתי משמע.

אין דרך חזור

בכל שלב בחיים, גם אם אתה חושב שהוא צעד נכון, אתה בודק את האפשרויות למקרה של טעות: ישיבה, תלמוד תורה, מקום עבודה, מקום מגורים, מה שלא יהיה - תמיד אתה יכול לקום וללכת. לא מרוצה? לא מה שחשבת? תלך. מישהו העליב אותך? תקום ותעבור למקום אחר.

בצבא אין דבר כזה. חתמת? אתה תקוע לשלש שנים מלאות וארוכות ארוכות. אין אפשרות לעבור לבסיס אחר, אין מצב להתחרט. לא רוצה? תקבל מחבוש, ועוד אחד, ועוד אחד. תוכל לצאת רק אם תהיה חולה נפש (וזה קורה), או בארון מתים (וזו הסיבה לאחוזי ההתאבדות הגבוהים).

הרבה הרבה יותר קל לשבת שלש שנים בכלא, מאשר שלש שנים בצבא. רק תחשוב על זה: אדם צעיר שכל החיים לפניו, מעדיף להרוג את עצמו, ולא להמשיך בצבא! למרות שהוא יודע שזה יגמר תוך שלש שנים... כמה רע ואכזר צריך להיות מקום כזה! לא מדובר על אדם שהסתבך בפלילים או נשפט למאסר עולם, שאינו רואה תקווה לחייו. מדובר בבחורים צעירים, (שהיו) בריאים בנפשם, ופשוט מעדיפים לעזוב את העולם מאשר להמשיך לשהות במסגרת הזו. עכשיו תגיד, באמת, כבחור שפוי, יש לך צד להכניס את עצמך לכזה מקום?

גם אם היית חושב (חלילה) לעזוב את הלימוד בישיבה, ולצאת לעבוד, אל תעשה את זה דרך הצבא! זו הדרך הגרועה ביותר להתחיל את החיים. סליחה, לגמור את החיים.

תתכונן: חיילים ממגוון סגנונות הנראים כחרדים מסתובבים בין 'המלשבי"ם' בלבוש חרדי ובמדים ונראים כאילו הם עסוקים מאוד... הם יכנסו איתך לשיחה אישית, כאילו בהיסח הדעת, לפעמים אפילו לא תרגיש שזה ראיון (אבל תזכור: אף אחד לא עבר שם במקרה, ואף אחד לא עובד בהתנדבות. הם מחפשים טרף קל שיאפשר להם מימון כספי לחיים האומללים שלהם. אף אחד לא דואג לך).

הם יבררו על מקום המגורים, קרובי המשפחה, סגנון המשפחה, כל זה במטרה אחת ויחידה: לבדוק אם יש לך איזה שהוא רקע של קרוב משפחה בצבא? מקום מגורים בפריפריה? חולשה כללית או חוסר שביעות רצון. הם לא מחפשים עבורך פתרון לכל קשייך... כמובן לא יגלו לך שכל מה שקשה ומציק עכשיו יהיה גרוע שבעתיים בצבא, שם אין יד מנחמת של משגיח, יד אוהבת של ראש ישיבה, או חברים אמיתיים, שם הכל יהיה בודד, קשה, רע. רע מאוד.

אל תציל נפשות, באחריות!

אחת התמונות שוברות הלב מהפיגוע של מגדלי התאומים, מראה קבוצה של כבאים שועטים במעלה המדרגות של המגדלים הבוערים, חדורים ברוח קרב של הצלת נפשות. מסוקי הצבא שחגו מעל המגדלים כבר ראו את התחלת הקריסה של הקומות העליונות, והבינו שלא רק שאין את

3

הדרכה להתמודדות מול אומללי החיים

מי להציל, אלא הכבאים המסורים הללו עומדים להיות חלק מהאפר והעשן של המגדלים המתמוטטים.

מסיבות כאלו ואחרות לא הצליחו להעביר את המסר לכבאים בזמן, אבל תחשבו שהיה ניתן לעשות זאת? הכבאים היו אומרים לכם 'אנחנו מסכנים את עצמינו כדי להציל בני אדם!'. הייתם צועקים להם: 'הלו, תתעוררו. אתם לא מצילים אף אחד, וגם לא תצילו. אתם רק מסכנים את עצמכם. הימלטו על נפשכם!'

זאת הקריאה שקוראים לך אותם שרואים מלמעלה מה שקורה בלשכות הגיוס. יגשו אליך שם כל מיני חיילים 'מסכנים', רק תשכנע אותי, רק תסביר לי, גם אני רוצה לצאת מכאן, לא הבנתי פשוט בדף היומי, לא הנחתי תפילין של רבינו תם, מתי סוף זמן קריאת שמע לחומר?

עזוב אותך, אתה משחק ב'נדמה לי'. אתה לא מציל אף אחד, לא עוזר לאף אחד, לא מעניין אותם כלום. הם בכלל לא חרדים. הם רואים בכך רק פוטנציאל להשיג כסף קל, ובזים בליבם לכל הפתיים שמנסים להשפיע עליהם, ש'מסבירים להם' ו'משכנעים אותם'. בסוף, בדרך כלל, קורה ההיפך.

אתה לא דג אל תאכל פתיונות...

על ידי דניאל כריבון דמיט

ואם אתה באמת לא לומד? זו אחת הנקודות הרגישות שאותם ציידים בזויים, שבאמת לא למדו מעולם, מנסים ללחוץ עליה. הרי בישיבה אתה לא מהעילויים, נכון? כבר לא תהיה גדול הדור, אמת? אתה אפילו מתבטל ממש לפעמים. אז למה שלא תבוא לכאן, תעשה משהו.

גם בשוק היהלומים יש לפעמים תקופת שפל. מה תאמר על יהלומן **שסבל כמה חודשים מתקופת שפל, העסקים לא פורחים, ולכן הוא החליט לעזוב את משרדו בבורסת היהלומים ולאסוף פחיות למיחזור? שלשים אגורות כל פחית! לא צחוק...**

טפש מטופש. הרי בעיסקה אחת של יהלומים אתה תרוויח יותר ממה שאוספי הפחיות ירוויחו כל החיים, עוד לפני שדיברנו על המעבר ממשרד מפואר וממוזג לחיטוט באשפתות. נכון?

ידידי: למדת רבע שעה בזמן הזה? רבע שעה, לא יותר, למדת? יהלום! הרבע שעה הזו הגנה על עם ישראל (ועליך) יותר ממה שכל החיילים הללו עשו בכל שלשת השנים שלהם (בעצם, הם רק הזיקו). אתה נמצא בבורסה של היהלומים. לא מי יודע מה? לא בפיסגה? לא נורא. **אתה לא צריך להיות מליונר, כדי להבין שלא כדאי לך להתעסק עם זבל.**

למדת בבא קמא, ואתה יודע מה זה עידית דניזק, ומה זה זיבורית דמזיק. **אתה בעידי עידית, בגג העולם. אל תתגולל באשפתות.**

אתה חוטף פה לימוד, שם תפילה, כאן ברכה, אז נכון, לא הכל מושלם, יכול להיות יותר טוב, ובעזרת השם גם יהיה. לכל אחד יש תקופה של שפל. **אבל לעזוב את היהלומים כדי לנבור באשפתות?**

זה מה שהם מציעים לך.

תגידי, באמת חשבת להקטיב להם!?

הפרטים הטכניים:

המראיין, חייל עם ניואנסים ישיבתיים, משהו כמו "מיני משגיח", ידובב אותך, הוא יברר האם יש לך "שאיפות".

אם לא, אז למה לך ללמוד בכלל? וכמה ילדים יש לך (לאברך)? ואיך אתה מסתדר? ממש נופת צופים. כל כולו רוצה לעזור לך לייצב את החיים.

- לא, תודה.

תהיה החכם שלומד מנסיונם המר של הטפשים שהתפתו.

הוא יציע לך לעשות שרות אזרחי בארגונים שונים ומשונים, ואולי אפילו ללמוד עם תלמיד. זה חסד! זו הגשמה עצמית!

תזכור היטב: אין ארוחות חינוך. ברגע שנכנסת למסגרת ולמסלול - היום זה תלמיד, מחר זה לפתוח קופסאות שימורים. אתה הופך להיות מספר, אבק אדם.

במקרים מסויימים יתכן שתישלח לחדר פנימי. בחדר זה ישנם תמונות עם הוויי צבאי, ומשום מה ישנם חדרים שהם דאגו לאבזר בתמונות צבאיות בלתי צנועות. ולזכור! אתה נמצא ב"מדור בני ישיבות".

הפקיד ינסה לשכנע למסלול מקוצר + מקצוע לחיים + תארים, ארגז כלים שיהיה לך מקצוע ביד לשעת הצורך! ועוד על חשבון הצבא!

הם לא מספרים לך שסביר יותר להניח שבתוך הצבא לא תהיה לך משפחה לחזור אליה, וגם אם כן זה יהיה רחוק מאד מאד,

4

ויגבה לבו בדרכי ה'

ברוחניות ובגשמיות ממצבך היום. משפחות התפרקו, אבות התדרדרו, ילדים נהיו יתומים בחיי אביהם, בגלל צעד נמהר של התגייסות. **שמור על עצמך.**

תתכונן לסיפורי בדים על שיעורי תורה, מניינים, אורה מרוממת, שטייגען. הם אולי יספרו לך שהחוברת הזו אינה רלוונטית...

אל תפחית אחוזי הגזמה ותאמין לשא, פשוט תמחק הכל. אפס.

אחד החיילים מהנח"ל ה'חרדי' הגדיר את המצב ב'שיעורים' הנמסרים להם פעם ביום, גם מי שכבר נכנס לשם - 'כולם מחביאים את האייפונים בכיסים, ומחכים שהרב כבר ילך'. וזה בלשון המעטה.

אין הפרדה בצה"ל! אין חיה כזאת.

בבסיס החוק לשילוב חרדים כבר דאגו כל ארגוני הנשים שלא תהיה - חלילה - הדרת נשים בעקבות החרדים שאולי

יגיעו לצה"ל. אז

באמת אין.

והתוצאות

בהתאם.

מאחורי הגב

שמעת על כל ה'פירמידות' הכלכליות שקרסו? על עסקאות ענק של נוכלים שהפילו אנשים תמימים? מדובר ברמאים מתוחכמים שיודעים להסביר ולשכנע היטב שזו היא עיסקת החיים שלך, איך אתה מפסיד הון אם אתה לא חותם, ואיך ההון שלך יגדל עשרת מונים אם רק תשקיע כאן.

הרמאויות הללו - ברובן המוחלט - היו נחסכות אם הקרבנות היו שומעים, בזמן, מה שמדברים עליהם מאחורי הגב.

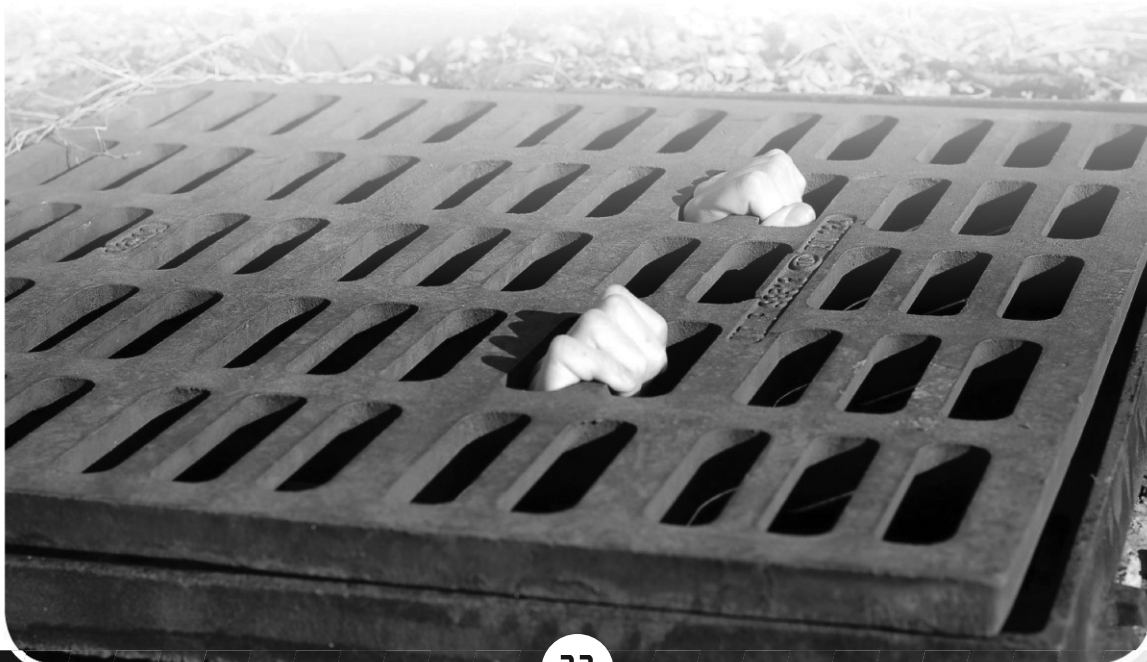
כל הרמאים מחפשים את התמימים, הפתאים, לועגים להם ובזים להם, ורק בפניהם מתנהגים (בהתחלה) בכבוד והדר.

אם הם היו יודעים באיזה שמות זלזול וגנאי הם מכנים אותם, הם לא היו מתפתים להם.

הציידים בלשכת הגיוס הם הראשונים שבזים ומלגלים לכל התמימים שמוכנים להקשיב להם. הם מעמידים פנים שהם מכבדים אותם, שהם מתפעלים מהם, שהם ממש מאמינים ביכולות שלהם,

והאמת? צחוק גדול מאחורי הגב. 'תפסתי עוד תמים' הוא יספר לחברים שלו, וילך לחגוג עם הכסף שהוא קיבל על הראש של אותו תמים.

אל תיפול למלכודת.

ואם אתה באמת לא לומד? זו אחת הנקודות הרגישות שאותם ציידים בזויים, שבאמת לא למדו מעולם, מנסים ללחוץ עליה. הרי בישיבה אתה לא מהעילויים, נכון? כבר לא תהיה גדול הדור, אמת? אתה אפילו מתבטל ממש לפעמים. אז למה שלא תבוא לכאן, תעשה משהו.

גם בשוק היהלומים יש לפעמים תקופת שפל. **מה תאמר על יהלומן** **סבבל כמה חודשים מתקופת שפל, העסקים לא פורחים, ולכן** **הוא החליט לעזוב את משרדו בבורסת היהלומים ולאסוף פחיות** **למיחזור? שלשים אגורות כל פחית! לא צחוק...**

טפס מטופש. הרי בעיסקה אחת של יהלומים אתה תרוויח יותר ממה שאוספי הפחיות ירוויחו כל החיים, עוד לפני שדיברנו על המעבר ממשרד מפואר וממוזג לחיטוט באשפתות. נכון?

ידידי: למדת רבע שעה בזמן הזה? רבע שעה, לא יותר, למדת? יהלום! הרבע שעה הזו הגנה על עם ישראל (ועליך) יותר ממה שכל החיילים הללו עשו בכל שלשת השנים שלהם (בעצם, הם רק הזיקו). אתה נמצא בבורסה של היהלומים. לא מי יודע מה? לא בפיסגה? לא נורא. **אתה לא צריך להיות מליונה, כדי להבין שלא כדאי לך להתעסק עם זבל.**

למדת בבא קמא, ואתה יודע מה זה עידיית דניזק, ומה זה זיבורית דמזיק. **אתה בעידי עידיית, בגג העולם. אל תתגולל באשפתות.**

אתה חוטף פה לימוד, שם תפילה, כאן ברכה, אז נכון, לא הכל מושלם, יכול להיות יותר טוב, ובעזרת השם גם יהיה. לכל אחד יש תקופה של שפל. **אבל לעזוב את היהלומים כדי לנבור באשפתות?**

זה מה שהם מציעים לך.

תגידי, באמת חשבת להקשיב להם?!

הפרטים הטכניים:

המראיין, חייל עם ניואנסים ישיבתיים, משהו כמו "מיני משגיח", ידובב אותך, הוא יברר האם יש לך "שאיפות".

אם לא, אז למה לך ללמוד בכלל? וכמה ילדים יש לך (לאברך)? ואיך אתה מסתדר? ממש נופת צופים. כל כולו רוצה לעזור לך לייצב את החיים.

- לא, תודה.

תהיה החכם שלומד מנסיונם המר של הטפשים שהתפתנו.

הוא יציע לך לעשות שרות אזרחי בארגונים שונים ומשונים, ואולי אפילו ללמוד עם תלמיד. זה חסד! זו הגשמה עצמית!

תזכור היטב: אין ארוחות חינם. ברגע שנכנסת למסגרת ולמסלול - היום זה תלמיד, מחר זה לפתוח קופסאות שימורים. אתה הופך להיות מספר, אבק אדם.

במקרים מסויימים יתכן שתשלח לחדר פנימי. בחדר זה ישנם תמונות עם הוויי צבאי, ומשום מה ישנם חדרים שהם דאגו לאבזר בתמונות צבאיות בלתי צנועות. ולזכור! אתה נמצא ב"מדור בני ישיבות".

הפקיד ינסה לשכנע למסלול מקוצר + מקצוע לחיים + תארים, ארגז כלים שיהיה לך מקצוע ביד לשעת הצורך! ועוד על חשבון הצבא!

הם לא מספרים לך שסביר יותר להניח שבתוך הצבא לא תהיה לך משפחה לחזור אליה, וגם אם כן זה יהיה רחוק מאד מאד,

4 ויגבה לבו בדרכי ה'

ברוחניות ובגשמיות ממצבך היום. משפחות התפרקו, אבות התדרדרו, ילדים נהיו יתומים בחיי אביהם, בגלל צעד נמהר של התגייסות. **שמור על עצמך.**

תתכונן לסיפורי בדים על שיעורי תורה, מניינים, אוירה מרוממת, שטייגען. הם אולי יספרו לך שהחוברת הזו אינה רלוונטית...

אל תפחית אחוזי הגזמה ותאמין לשאר, פשוט תמחק הכל. אפס.

אחד החיילים מהנח"ל ה'חרד' הגדיר את המצב ב'שיעורים' הנמסרים להם פעם ביום, גם מי שכבר נכנס לשם - 'כולם מחביאים את האייוונים בכיסים, ומחכים שהרב כבר ילך'. וזה בלשון המעטה.

אין הפרדה בצה"ל! אין חיה כזאת.

בבסיס החוק לשילוב חרדים כבר דאגו כל ארגוני הנשים שלא תהיה - חלילה - הדרת נשים בעקבות החרדים שאולי יגיעו לצה"ל. אז באמת אין. והתוצאות בהתאם.

מאחורי הגב

שמעת על כל ה'פירמידות' הכלכליות שקרסו? על עסקאות ענק של נוכלים שהפילו אנשים תמימים? מדובר ברמאים מתוחכמים שיודעים להסביר ולשכנע היטב שזו היא עיסקת החיים שלך, איך אתה מפסיד הון אם אתה לא חותם, ואיך ההון שלך יגדל עשרת מונים אם רק תשקיע כאן.

הרמאויות הללו - ברובן המוחלט - היו נחסכות אם הקרבנות היו שומעים, בזמן, מה שמדברים עליהם מאחורי הגב.

כל הרמאים מחפשים את התמימים, הפתאים, לועגים להם ובזים להם, ורק בפניהם מתנהגים (בהתחלה) בכבוד והדר.

אם הם היו יודעים באיזה שמות זלזול וגנאי הם מכנים אותם, הם לא היו מתפתים להם.

הציידים בלשכת הגיוס הם הראשונים שבזים ומלגלים לכל התמימים שמוכנים להקשיב להם. הם מעמידים פנים שהם מכבדים אותם, שהם מתפעלים מהם, שהם ממש מאמינים ביכולות שלהם,

והאמת? צחוק גדול מאחורי הגב. 'תפסתי עוד תמים' הוא יספר לחברים שלו, וילך לחגוג עם הכסף שהוא קיבל על הראש של אותו תמים.

אל תיפול למלכודת.

הפרטים הטכניים:

גם אם צלחת בשלום את כל המהמורות עד עכשיו, תתכונן לשלב האחרון והקריטי (שלא כולם נתקלים בקושי זה, אבל תהיה מוכן):

המראיין משתמש כעת בכישורים של חוקר משטרתני, במטרה להתיש אותך נפשית.

אל 'תתמודד' מולו, זה רק יגזול לך אנרגיה ויכניס אותך למתח. פשוט תתעלם.

תחזור כמו תוכי על אותו משפט שאומר שאינך חושב להתגייס, אינך רוצה להכנס למשא ומתן, אינך רוצה להסביר למה אתה לא רוצה להתגייס. כלום.

הוא יתחיל לשאול אותך איזו מסכת לומדים, איזה דף? ינסה לדבר איתך 'בלימוד' כדי להכשיל אותך. אל תצחק. אל תבכה. אל תשתף פעולה.

בשלב מסוים הוא כבר יעבור לצעקות (מאיימות, יש להודות), 'אתה לא לומד! אי אפשר לתת לך דיחוי!', או אפילו 'הדיחוי שלך מזויף', 'מפה תצא מחויל!' החליפה שאתה לובש לא שלך, הפלאפון הכשר לא שלך, לקחת מחבר - אין לך דיחוי! (מעשים שקורים שם יום יום).

אל תתרגש. אל תתייאש. אל תאמין להם שכבר הוסר מעמדך, זה לא נכון! אתה לא הראשון ולא האחרון שעובר את זה. תעמוד על שלך בקור רוח, רק אל תעשה שגיאות.

5 והעיקר לא לפחד כלל

חובה (!) שיהיו עליך כל המסמכים הנדרשים בצורה מסודרת, שלא יהיה להם פתחון פה ופתח לעלילה.

בשלב מסוים ישלחו אותך להמתנה בחוץ, במהלך ההמתנה חיילים רבים יעצרו בהתעניינות רבה (אתה זוכר: כולם שם רק דואגים לך. מאד...), למה אתה מחכה, וממש במקרה הם יספרו כמה סיפורי 'גבורה' על עצמם, שהם גם כן לא חשבו להתגייס, וגם הם התביישו להסתובב במדים, אבל אפשר גם בלי מדים ועוד כל מיני סיפורי בדים ודברי שכנוע וריכוך...

אפס.

אתה לא משתף פעולה, לא מתייחס, לא נבהל, לא נכנס למשא ומתן, ולא חותם. לא חותם!

תגיד שנתת תקיעת כף לאביך שלא תחתום. תגיד להם שנשבעת לאמא שלך שלא תחתום. תגיד להם שהתערבת עם חבר על אלף דולר שלא תחתום. תמציא מה שאתה רוצה. רק

אל תחתום.

גיבנות גיבנות

והמשל הידוע, ששמעת אותו אלף פעמים (ואולי גם קראת בקומיקס), אבל לא נס ליחו, ויש לו אלף נמשלים.

המלך שלח את שרו ואהובו אל המדינה השכנה, והזהיר אותו שלא יתערב על שום דבר.

המלך של המדינה השכנה לעג לחוטטרת שעל גבו, והשר החכם והפקח - שידע בוודאות מוחלטת שהצדק איתו - התערב על כך שאין לו חטוטרת, והפשיט את בגדיו כדי להוכיח זאת.

היו לו כמה רגעים של אושר על הסכום שהוענק לו לאחר ההתערבות, עד שנודע לו שההצגה של החטוטרת היתה בסך הכל תרגיל, לאחר התערבות ענק גדולה שבעתיים בין שני המלכים, האם יצליח המלך המארך לגרום לשר להפשיט את בגדיו בפומבי.

אם היה ניתן למחוק חצי מהחוברת היינו עושים זאת, וכותבים שם אלף פעמים: אל תחתום. אל תחתום, ואל תחתום. על כלום. בשום מצב.

אל תחתום שאתה מוותר על מעמדך כבן ישיבה, אל תחתום שאתה שוקל את צעדיך. אל תחתום על הקדשה לחבר, ולא על עצומה נגד התחממות כדור הארץ. כלום. אל תחתום גם על כך שאתה רוצה להשאר בן ישיבה.

החתימה לעולם לא תועיל לך, ורק תזיק לך. בוודאות.

רוב מוחלט של אותם שהסתבכו עם הצבא, וחלקם גם התגייסו ממש, נפלו בפח כשהם חתמו על מסמך כל שהוא.

תזכור: אתה והחיילים שמולך עומדים משני עברי המתרס. שיחקת פעם שח מט. נו, ביקשת עצות מהיריב? קיבלת את העצות של היריב? או שהבנת שמה שטוב עבורו – רע לך, ומה שהוא מייגע לך לעשות, אסור לך.

החיילים שם עם שאיפה אחת – לגרור אותך למצב האומלל שלהם. כל מה שהם מייעצים לך, לוחשים לך, מספרים לך: משמש נגדך! אל תפתה להם, אל תיגרר לשיחות, ויכוחים, דיבורים.

ואל תחתום! אל תחתום להם על שום דבר.

הפרטים הטכניים:

אתה זוכר שנתקעת במעלית? מידת הפאניקה תלויה בגיל שבו זה קרה לך, אבל היום אתה יודע: אף אחד לא סיים את חייו במעלית תקועה.

אז נכון, יכול להיות ש'תיתקע' בלשכת האפסים, ויתכן שזה יקח זמן.

אבל דבר ראשון: קור רוח. גם אם לקחו אותך, כלאו אותך, מה שלא יהיה. אין מצב שמגייסים אותך בכח. רק אם אתה חותם, או עושה משהו מרצונך, הסתבכת.

אבל כיון שיש לנו עסק עם שקרנים מועדים, יתכן שיאיימו עליך באיומי סרק (מפחידים, למען האמת), יאמרו לך שכבר הורידו לך את המעמד של בן ישיבה, יאיימו עליך שישלחו אותך הרגע ממש לחיול מייד, הם יאמרו לך שאם תחתום כאן או שם הכל יסתדר.

אל תשמע להם!! - אלו הם שיטות הפחדה שגורמות לחלק מהקרבנות להוריד ראש ולשתף פעולה, מתוך מחשבה מוטעית שהעסק אבוד. **זה לא נכון. זה לא נכון!** תאמר להם שאתה רוצה לצאת כדי להתייעץ. תתקשר אך ורק לעסקנים המומחים בנושא זה. ואין צריך לומר שלא תתקשר לעסקנים שהם יציעו לך!

גם אם אכן ביטלו את מעמדך כבן ישיבה, אתה יכול להגיש על כך ערעור מייד! הם יספרו לך שהערעור נדחה, לא התקבל וכדומה. אל תאמין להם! הם מנסים לגרור זמן ולהתיש אותך.

הם ינסו לגרום (לפעמים גם בסיוע 'עסקנים' מסוימים) שאתה תמשיך בהליכי הגיוס בבדיקות, בבחינות, בפרופיל. ויבטיחו לך

--- 6 --- מקרי חירום - לא מתים מזה

שאחרי שתעשה את הכל ישנה אפשרות שמעמדך כ'בן ישיבה' יוחזר! זהו שקר מוחלט, שמטרתו לגרוור אותך לנקודה שאין ממנה חזרה. לכן: **אל תשתף פעולה בשום צעד, ובודאי שלא תחתום על כלום.**

מה כן לעשות?

הצבא רוצה שקט. שקט תעשייתי. תאיים עליהם (בדיבור רגוע ומכובד) שאתה תפוצץ את הפרשה: יש לי קשר עם עסקנים / אני אפרסם את הסיפור שלי ב'קו' זה או אחר / אספר בישיבה ולכל החברים שלי שלא מומלץ להתייצב! אספר לרבנים מה קורה כאן, ושחבל שהתייצבתי! / אמרו לי שלא כדאי להתייצב, חבל שלא שמעתי להם, אספר להם שצדקו, וכמה צער היה נמנע ממני אילו לא התייצבתי! אין לי שום פחד מכם.

עקשנות, נחישות

וסבלנות הם

מילות

המפתח,

אתה

תינצל

מהם!

תדריך למתייצב

שלב ראשון – היום שלפני – איך מגיעים ללשכת הגיוס.

א. ללשכת הגיוס עליך לבא עם כל המסמכים הרלוונטיים, באופן מסודר, בלי שום "קיצורי דרך". עליך להביא: 1. תעודת זהות מקורית ואישית (לא צילום, לא של ההורים, לא רב קו ולא כרטיס קופ"ח, וק"ו שלא רשיון נהיגה...). 2. דיחוי תקף של ועד הישיבות (נדרש בהתייצבות שניה) עם חתימת עו"ד.

ב. חשוב לדעת! ההתייצבות בלשכת הגיוס ללא הגשת המסמכים הרלוונטיים אינה מסדירה את מעמדך כבן ישיבה. במידה ועדיין אין בידך דיחוי מ'ועד הישיבות' חתום כנדרש, עליך להסדיר זאת טרם הגעתך ללשכת הגיוס. באם הגיע תאריך ההתייצבות [או אפילו יום קודם] ועדיין אין בידך את הדחוי החתום כנדרש, עליך להתקשר למיטב *3529 ולבקש לדחות את תאריך הגעתך ללשכה. **זכור! ההתייצבות ללא המסמכים הנדרשים הינה סכנה.**

ג. אין להגיע ללשכה ללא כובע וחליפה! הופעה שכזו מהווה מתכון ברור להסתבכויות. כמו כן, רצוי להגיע ללשכה כשאתה לבוש בצורה הכי ישיבתית ורצינית שניתן, בבחינת "תן לחכם ויחכם עוד".

ד. השהות בלשכה עלולה להתמשך שעות רבות, ועליך להשאר שליו ורגוע, לפיכך מומלץ להביא עמך אוכל ושתייה.

ה. בהתייצבות הראשונה הינך צפוי לבלות זמן רב בסביבה מלאה פריצות וזוהמה, ולכן מומלץ להביא ספר שתוכל לעסוק בו, ובכך

גם תשדר לעצמך ולסובבים אותך מסר ברור על היותך בן ישיבה נזר הבריאה, שאין לו שייכות לכל הצחנה שמסביב.

ו. חוברת זו מכילה ידע רב לשעת חרום - קח אותה איתך.

ז. ורגע אחד לפני שאתה דורך בלשכה - תשנן לעצמך את הכלל היסודי ביותר - **גם אם יתהפך העולם אלף פעמים - אני לא חותם על שום דבר** - ויהי מה.

שלב ב' - בלשכה

א. מרגע שדרכת על מפתן הלשכה - אתה נתון למעקב. מי אתה - האם אתה רציני או חלש. נחוש, או נתון לשכנועיים. עליך להקריין בכל דרך שהיא רצינות ונחישות בדרכך.

ב. להיות נחמד זה מצוין - מחוץ ללשכת הגיוס, בלשכה אתה לא חבר של אף אחד, אתה לא זורם ולא פתוח, ולא נגרר לשום דבר.

ג. אל תנסה לעשות רושם על אף אחד, גם אם אתה אינטליגנט ונחמד, בלשכה אתה סתם טיפוס יבש ואפרורי, שלא מביין בדיחות, לא יודע לחייך, ובסך הכל בא למסור טפסים וללכת.

ד. מנסים לפתח אתך שיחת חולין - אתה לא זורם בשיחה.

ה. בראיון - אתה עונה רק על מה שאתה מחוייב, וזה כולל רק פרטים אישיים, כמו כתובת ות"ז וטלפון נייד בבית. מעבר לזה - אתה לא מחויב לענות. כל הנסיונות לגרור אותך לשאלות שאינם ממין העניין - עליך לדחותם באופן נחרץ.

ו. בבדיקה הרפואית (לעת עתה אין בדיקות) - אם זה יקרה - זכותך וחובתך לסרב לבדיקה על ידי רופאה ולדרוש רופא (אגב, חלק מהבדיקות ניתן לעשות אצל רופא משפחה). זכור - הם בוחנים את רצינותך, וזה יירשם בתיק שלך.

ז. אל תתן להם שום מידע שאינך מחוייב - לא עליך, ולא על משפחתך, וק"ו שלא על הישיבה וחבריה.

ח. נקוט כלל זה בידך - כמה שפחות לדבר, שומר פיו ולשונו - שומר מצרות נפשו.

ט. במבחן הממוחשב, אל תבזבז את זמנך ואל תתייחס לתוכן השאלות - בכל שאלה הקש אנטר ואתה מסיים את המבחן תוך מספר שניות. אתה לא מספק להם מידע על ה'איי-קיו' שלך, פעולה זו תירשם בתיק האישי שלך, ותעביר מסר ברור האומר "חבל על זמנכם, אין לי שום עסק אתכם, חפשו לכם קרבן אחר להתעלל בו". מסר זה ייקלט היטב, והוא יכול לחסוך לך הרבה כאב ראש בהמשך הדרך.

י. אם יש לך כתובת מייל, רשיון נהיגה, או פלאפון שאיננו חסום לגמרי - כשאתה בלשכה אתה פשוט לא יודע מזה בכלל.

יא. את מספר הפלאפון האישי - אם יש לך - אל תתן לאיש!

יב. שואלים אותך מה לומדים בישיבה - אתה לא עונה להם, אין להם שום זכות חוקית להטריד אותך בשאלות כאלו, ועליך לדחות זאת באופן ברור ונחרץ.

יג. וכמובן עיקר העיקרים - לא לחתום על שום מסמך! גם אם כתוב בו שאתה בן ישיבה, או הוראות הפעלה של מכונת כביסה.

שלב שלישי - בהתמודדות מול זבובי המות

א. ההתייצבות השניה - במדור בני הישיבות בתל השומר - אתה תתקל בטיפוסים המסוכנים ביותר במערך הגיוס, אלו הם חברות ה"ישיבישערס", הם יבואו אליך עם זקנים ארוכים וגמרות ענקיות, יש להם כיפות מאוזן לאוזן, והיגוי ישיבתי כבד. עם הטיפוסים האלה אתה פשוט לא מתעסק, מטוב ועד רע, כלום!

הם אנשים רעים ומושחתים, שמנסים להפיל אותך באכזריות נוראה לאחד המקומות הגרועים ביותר עלי אדמות, הן גשמית והן רוחנית, וכל זאת תמורת בצע כסף, תוך כדי שימוש בהרים וגבעות של הבטחות סרק וריקות מתוכן שאין מאחוריהן ולא כלום.

ב. גם אם מבקשים ממך להסביר להם פשט בגמרא, או להצטרף לסיום מסכתא, תיקון חצות ופיטום הקטורת או כל ענין אחר, אתה פשוט מסתכל עליהם כתרנגול בבני אדם, קר קרח וקפוא כצנון.

ג. קירוב רחוקים זה דבר טוב - לא בלשכת הגיוס.

ד. הוראות אלו נכונות ביחס לכל מי שמסתובב במדור בני הישיבות. לא משנה איך הוא נראה, איך הוא לבוש, ובאיזה תחפושת בחר להופיע. אף אחד לא נמצא שם במקרה!

שלב רביעי - התמודדות עם סיבוכים אפשריים

א. אם הסתבכת - קודם כל - תהיה חזק ברוחך. אל תבהל, לא קרה כלום. כל זמן שלא חתמת על שום מסמך, אין להם שום אפשרות לגייס אותך בכפייה, אם רק תפעל נכון ותהיה איתן ברוחך - ידך תהיה על העליונה.

ב. לא מספיק שאתה איתן ברוחך, אתה צריך להפגין נחישות זו גם כלפי חוץ. עליך לתת להם רושם ברור וחד משמעי, כי יש להם עסק עם בחור חזק ברוחו, שילך עד הסוף, ולא מפחד מאיזו הסרק שלהם. כאשר הם יראו שאתה חזק - הם יעזבו אותך לנפשך.

ג. בכל מצב שהוא, גם אם התהפך העולם, אתה לא חותם על כלום, ולא לובש מדים, אפילו לא לחצי דקה, ולא בשביל התמונה.

ד. מנסים להתווכח איתך? לשכנע? אל תיגרר לשום דיון וויכוח. אתה רק חוזר על עמדתך ההחלטית שאתה בן ישיבה לכל דבר, שממשיך את לימודיו בישיבה, ואין מקום לדיונים על שום אופציה אחרת.

ה. תאיים עליהם בעשיית רעש ציבורי, בעיתון פלוני, קו אלמוני, שתדבר עם הרבנים והעסקנים וכו' וכו'. הצבא רוצה שקט, ואתה תנצל זאת עד תום.

ו. הודיעו לך על הסרת מעמדך מכל סיבה ואמתלה שלא תהיה - תדרוש להגיש ערעור מידי. מבחינתך לא השתנה כלום, אתה לא חייל, ולא תהיה חייל, אתה תצא גם מזה.

ז. צור קשר באופן מידי עם העסקנים הנכונים, תזהר מאד מ"עסקנים" מטעם הצבא.

ח. החיילים והמשת"פים בלשכה יציעו לך כל מיני "עצות" איך להחליץ ממצבך. יפנו אותך לעסקן פלוני, יציאו לך פשרה מסוכנת בדמות "שירות אזרחי" רק תחתום פה ותחתום שם - אבל אתה לא שומע כלום. זכור! מה שטוב להם - רע לך. מה שטוב לך - רע להם.

ט. צועקים עליך שאתה לא לומד, החליפה לא שלך, אל תתבלבל ואל תבהל. תודיע להם בצורה הנחרצת ביותר שאתה בן-ישיבה, ואין על מה לדבר.

י. ואם הצליחו להוציא ממך חתימה, והגעת לרגע קריטי וגורלי הנוגע לעתידך, האם כלו כל הקיצין? לא ולא!! צור קשר מידי עם העסקנים הנכונים. בשלב זה, הכל תלוי במידת הנחישות שלך, אם תהיה חזק ואיתן, ותבהיר בצורה חד משמעית שהנך מוכן ללכת 'עד הסוף' בכל מחיר - הם 'ירדו ממך' בסופו של דבר. העיקר שתהיה זקוף קומה, חזק ונחוש, בלי שום ספיקות והתלבטויות.

תהיה מוכן לכל תרחיש

משל ידוע מספר על שוטה העיירה, שהצליחו לשכנע אותו להכנס לתוך שק לצורך דחוף, השוטה התפתה, וכצפוי קשרו אותו בשק וזרקו אותו באיזה יער נידח.

אחרי שעות של מצוקה ונסיונות היחלצות, כשעובר אורח עזר לו לצאת, הבטיח השוטה לעצמו שהוא יותר לא יכנס לשקים.

או קיי ליצני העיירה הכניסו אותו למחרת לארגז, וחזרו על אותו תרגיל. הוא הבטיח לעצמו שהוא לא יכנס גם לארגזים. אחרי יומיים הכניסו אותו לחבית וגלגלו אותו בכל הכפר. הוא הבטיח הפעם בדמעות שהוא לא יכנס לשק, ארגז או חבית, ואפילו רשם את שלשת התרחישים המאיימים. כמובן שאחרי יומיים הכניסו אותו לתוך תיק עצום מימדים, וחוזר חלילה.

מה זה קשור? קשור המדינה והצבא משקיעים הון תועפות כדי ללכוד בחורי ישיבה. אי אפשר לדעת מה תהיה השיטה המדויקת ביום שתגיע לשם. שק, חבית או ארגז. היסוד הוא אותו יסוד, ועליך להיות מוכן לכל תרחיש, לא להכנע לשום הבטחה / סיפור / בקשה, לא משנה מי ישמיע לך את הדברים, ולא משנה שבאותו רגע בדיוק אין לך תשובה מוחצת בשבילם.

**ואל תשכח את שני כללי הברזל,
שהיה מן הראוי לשנן אלף פעמים: אל
תחתום, על שום דבר! אל תלבש
מדים, אפילו לא לרגע אחד!**

*תחזור הביתה, בן של מלך,
לחיים טובים ולשלום.*

"הולך כמו ברווז ונשמע כשכירי חרב בלבן"

עד כאן למדנו על "דמויות ההוד" שמשוטטות בתוככי הלשכה ומה קורה בחוץ? כולם מלאכים צחורים? ממש לא. רשויות המדינה והצבא השקיעו בשנים האחרונות סכומי כסף עצומים בעידוד גיוס חרדים לצבא. חלק גדול מאותם סכומי כסף בלתי נגמרים הופנו לצורך יצירת רשת עניפה של משתפי פעולה ושכירי חרב המשוטטים באזורי השוליים של הציבור החרדי ועוסקים ללא הרף בצייד נפשות.

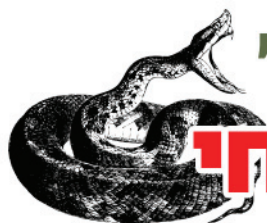
על פי הערכות וחישובים שונים, הרשויות משקיעות עשרות אלפי שקלים עבור "ראש חרדי" אחד, שיוכל להיות סעודה דשינה לצוות גדול של "קניבלים מודרניים".

אותם שכירי חרב אינם משוטטים אך ורק בתוככי לשכת הגיוס, רובם הגדול נמצאים בחוץ, בלבוש אזרחי.

הם יכולים להפיע בכל תחפוש שהיא, האחד פתח ארגון ייעוץ והכוונה לנוער חרדי (מעשה שהיה!) השני משוטט עם רכב אזרחי וביגוד אזרחי, ומעלה בחורים לטרמפים הלוך ושוב בנדיבות מעוררת הערצה "על חשבון הברון" ושבדרך הוא כמובן מנסה את מזלו על גבו של הבחור המולהב מה"איש הצדיק" שלקח אותו לסיור על הבימבה, גם זה מעשה שהיה, השלישי הוא בכלל מנהל אתר אינטרנט, הרביעי בעל משרד פרסום, וכל זה כמובן דוגמאות מהחיים.

אבל התחפוש המסוכנת ביותר מכל אלו, זה דווקא ה"עסקן עם הקשרים בצבא", הקשרים שלו בצבא הם אמיתיים! הוא לא משקר לאף אחד, זה אמיתי, אתה יכול להאמין לו בלב שלם, זה אפילו מומלץ ומחוייב, אתה חייב להאמין לו, יש לו "קשרים בצבא".

עכשיו רק תפעיל קצת את הראש הישיבתי שלך, ותעשה אחד ועוד אחד, ותנסה להבין מה הפירוש "קשרים עם הצבא" בתקופה שבה כל מה שמעניין

מע כמו ברווז" כלבוש אזרחי

את הצבא זה איך לקנות עוד משתף פעולה עם מערך הצייד המשוכלל, כדי להגיע ליעד השנתי של גיוס כשלושת אלפים - ארבעת אלפים בחורי ישיבות ואברכים בשנה.

עכשיו נשאלת השאלה, איך באמת ניתן לזהות את שכירי החרב של הצבא? נשאל שאלה אחרת - "איך מזהים ברווז?" יש פתגם שאומר: "אם זה נראה כמו ברווז, הולך כמו ברווז, ונשמע כמו ברווז, מסתבר שזה ברווז".

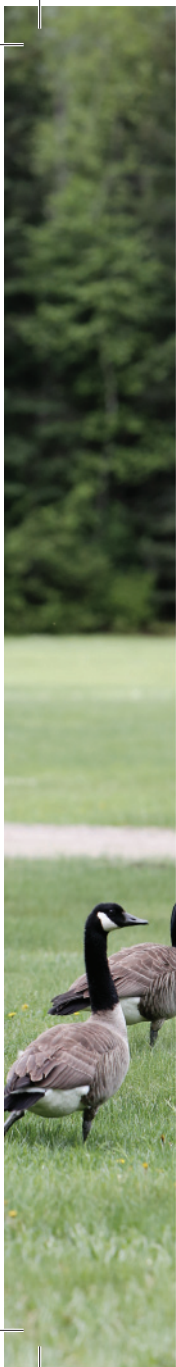
אם אתה רוצה לזהות את "ההוא מהצבא", יש לך רק כלל אחד - מי שדוחף אותך לכיוון הצבא, הוא "מהצד של הצבא" חד וחלק! פשוט וקל. לא משנה מצב הזקן או גודל הציצית, ולא שום דבר אחר.

ההמלכודת המסוכנת ביותר היא - קודם תתחיל ואחר כך ננסה להוציא אותך", או "קודם תחתום ואח"כ נסדר לך משהו".

דע לך באופן ברור! מהמלכודת הזו אף אחד עוד לא יצא!

אם תפעל על פי ההמלצות וההוראות המופיעות בחוברת זו, מסתבר שלא נתקלת ולא תתקל בחבורת הקניבלים החייכנים הזו. הם לא ינסו להתעסק אתך, וינסו את מזלם במקור אחר.

אבל אם בכל זאת נתקלת בהם - זכור! אתה בסך הכל בחור צעיר וחסר נסיון, אתה חי בישיבה, בעולם של זוך וטוהר, ואין לך מושג איזה תהומות של רוע ושחיתות אתה יכול למצוא סנטימטר אחד מחוץ למפתן הישיבה. האדם שעומד מולך, ה"איש הטוב" הזה, הוא אדם מבוגר שחרש קילומטרים, אין לך סיכוי מולו. העצה היחידה - לקום ולברוח, ולחפש חברים אחרים.

**חוברת הדרכה מעשית עשירה
ומפורטת ל'בן הישיבה', נזר
הבריאה ותפארתה, הנקלע
בסערת התקופה להתמודדויות
אשר לא התנסה בהם מעולם.
כל המידע - כל הסודות - דרכי
התמודדות - מנסיונם העשיר
של אלפים שעמדו בזה, ושל
עשרות כאלו שלא הצליחו, אך
לפחות שלחו לך שידורי אזהרה
ממעמקים - - -**

